Katharine Morling

Gebakken strips

Zwarte lijntjes, contouren, net striptekeningen. Haast geen kleur, vooral een matwitte achtergrond van porselein. Dagelijkse voorwerpen: scharen, doosjes, telefoons, lucifers, gemaakt met een spontaan gebaar. Niet perfect rechtlijnig afgewerkt, maar met de levendigheid van een snelle schets. Het werk van Katharine Morling laat zich niet zo makkelijk vangen. Het heeft een onwerkelijke laag, die de toeschouwer naar betekenis laat raden.

Het vinden van de eigen weg is vaak van toeval afhankelijk. Maar de vonk van dat moment slaat eigenlijk alleen over als er genoeg brandbaar materiaal is: jarenlange oefening, eindeloos experimenteren met van alles en nog wat. En in een oogwenk komt alles samen. Zo ook voor Katharine Morling (GB, 1972). 'Ik had al een heleboel opleiding achter de rug, had mijn studie zes jaar onderbroken om overal in de wereld te reizen en te werken, en als student aan de Royal College of Art in Londen gebeurde

◀ *Locked and Chained, 2016, h 76 cm* ▼ ***A Stitch in Time**, 2010, h 38 cm*
Foto's bij dit artikel: Stephen Brayne

het. Ik tekende heel veel, probeerde mijn gedachten en gevoelens op papier over te brengen en zocht naar wegen om tekenen en mijn keramiek op de een of andere manier te combineren. Er was toen een project waarvoor ik een schaar uit porselein moest maken. Ik tekende er een zwarte contour omheen en dat was het! Opeens werd mijn tekening iets werkelijks, ik kon hem oppakken of er omheen lopen. Dat was het begin, want deze manier van werken liet me niet meer los.'

Mezelf zijn

Het concept was nieuw voor Morling. Haar eerdere werk had echt een ander karakter. Heel kleurig, geglazuurd, en ook verhalend, maar op een andere manier. 'Ik heb eigenlijk twee soorten werk gemaakt. Op allebei ben ik trots, maar het oudere werk paste minder goed bij mij. In de nieuwe benadering kan ik helemaal mezelf zijn en dat vind ik belangrijk.' Natuurlijk, want elk stuk is een verhaaltje. Persoonlijk. Over wat Katharine tegenkomt, wat ze zich herinnert. 'De onderwerpen komen vanzelf. Inderdaad uit mijn geheugen, maar daarnaast doe ik ontzettend veel onderzoek. De natuur is een belangrijke bron van inspiratie, maar ook mijn wandelingen over antiekmarkten leveren vaak mooie ideeën op.'

Snelle schetsen

Zodra Katharine een richting gekozen heeft, gaat ze schetsen. 'Dat doe ik heel vlug, om zoveel mogelijk ideeën op papier te krijgen. Dan kies ik er een paar uit en maak daar nieuwe tekeningen van, nu met wat meer detail. Uiteindelijk hangt de hele muur van mijn atelier vol met schetsen. Meestal is er daar wel eentje bij die er voor me uitspringt, waar ik me toe aangetrokken voel. Daar ga ik mee verder en doe onderzoek naar vormen en details. Bij grotere installaties moet ik natuurlijk nog veel meer plannen om ervoor te zorgen dat alles klopt.' Als duidelijk is wat er gemaakt gaat worden, neemt Katharine verse klei – meestal porselein – rolt dat tot platen en begint te snijden. Ook dat doet ze snel, om het resultaat spontaan te houden. 'Het moet fris blijven en dan heeft het geen zin er lang aan te blijven werken.' Het porselein houdt ongeglazuurd zo ook zijn papierachtige uiterlijk. Iets omkrullen mag best. 'Ik vind het ook ontzettend leuk als mensen niet door hebben waar mijn stukken uit gemaakt zijn. Sommigen denken papier, anderen suikergoed. Door geen glazuur te gebruiken laat ik die onzekerheid bestaan, als het ware een extra betekenislaag.'
Katharine gebruikt speciaal porselein, Audrey Blackman, het witste dat ze ooit gevonden heeft. 'Het is een heerlijk

▼ ***Beetle Box**, 2016, 5 x 20 x 13 cm* ► ***Plenty**, 2011, 45 x 50 x 50 cm*

7 1 4 2 8

materiaal. Wit, glad, fijn om op te tekenen, net als op papier. Porselein is prima voor mijn werk. Bij de stook smelt het een beetje en beweegt in de oven, wat het effect van spontaniteit nog versterkt.'
Na de biscuitstook brengt ze de zwarte lijnen aan met onderglazuur en stookt dan opnieuw bij 1260 °C. Voor grotere stukken neemt ze liever steengoed en voorziet dat van een zelf samengesteld porseleinslib. Tegenwoordig voegt ze ook wel onderdelen toe, die ze bijvoorbeeld op antiekmarkten op de kop getikt heeft: doosjes of glazen stolpen. Dat kan soms wel een probleem worden als er wat breekt en niet vervangen kan worden.

Haar originele manier van werken, figuratief met een knipoog, is heel toegankelijk en heeft Katharine veel succes gebracht. Haar stukken zijn onderdeel van veel verzamelingen en ze worden op veel plaatsen verkocht, onder andere in Nederland bij Galerie Terra Delft.

◄ ***Blowing Bubbles**, 2016, h 12 cm*
▼ ***Shifting Diamonds**, 2013, 100 x 60 x 40 cm*
► ***Undercurrent**, 2013, 50 x 30 x 15 cm*